

ЕТАПИ ПІДГОТОВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ ЯК СТАДІЇ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА

ІЛЬЧИШИН Надія Василівна - кандидат юридичних наук, суддя Восьмого апеляційного адміністративного суду

ORCID: 0000-0002-0435-6480

УДК 342.9(477)

DOI 10.32782/EP.2022.4.33

У статті проаналізовано положення Кодексу адміністративного судочинства України, які регламентують виконання підготовчих судових процедур адміністративним судом на стадії підготовчого провадження. Проаналізовано особливості підготовчого провадження як стадії судового провадження, яке розглядається за правилами загального позовного провадження. Зазначено, що в такому випадку підготовче провадження буде складатися з чотирьох етапів, один з яких є факультативним. Зроблено висновок, що основною метою підготовчих судових процедур є забезпечення виконання всіх дозволених законом заходів, направлених на своєчасний, всебічний, об'єктивний та економічний розгляд справи, а додатковою метою – примирення сторін до судового розгляду справи по суті.

Ключові слова: підготовче провадження, підготовчі судові процедури, етапи, загальне позовне провадження, спрощене позовне провадження, письмове провадження, апеляційне провадження, касаційне провадження.

Постановка проблеми

Процеси реформування, які постійно відбуваються у нашій державі, не можуть існувати без певних законодавчих змін. Такі зміни, на самперед, мають забезпечувати посилення захисту прав, порушених чи оскаржених інтересів громадян, а також підвищувати якість та ефективність адміністративного судочинства. Наряду з винесенням судом законного та обґрунтованого рішення має також стояти й економія

ресурсів, як от матеріальних засобів, так і процесуальних. Врахування вищезазначених вимог, пов'язаних з процесами, які диктують сучасні реалії, сприятиме зміцненню законності в державі.

У відносно новій редакції Кодексу адміністративного судочинства України (надалі – КАСУ) від 15 грудня 2017 року відбулись суттєві зміни, які стосувались такої стадії адміністративного судочинства як підготовче провадження.

Стан дослідження проблеми

Дослідженням підготовчого провадження як стадії судового процесу займалися вчені різних галузей права, зокрема значний внесок у цій сфері внесли Х.І. Кіт, Д.В. Роженко, О.А. Банчук, Р. О. Куйбіда та М.І. Хавронюк, Ю.Ю. Цал-Цалко. Проте, незважаючи на широку зацікавленість наукової спільноти, це питання у розрізі адміністративного судочинства є недостатньо вивченим.

Мета і завдання дослідження

Метою нашої статті є визначення сутності та ознак підготовчого провадження як стадії адміністративного судочинства, а також виокремлення судових процедур на кожному з її етапів.

Виклад основного матеріалу

Підготовче провадження є стадією адміністративного судочинства, яка є підґрунтям правильного, всебічного та швидкого

вирішення справи по суті, применшення важливості та ігнорування якої може мати негативні наслідки для всього подальшого судового процесу, як то порушення строків розгляду справи чи скасування судових рішень. Ефективність діяльності суду з розгляду і вирішення адміністративних справ і можливість максимального виконання завдань правосуддя у значній мірі залежить від якості розпорядчих дій, які здійснюються саме на стадії підготовчого провадження [4, с. 66]. Отже, в адміністративних справах підготовче провадження є основою, на якій розвивається подальше провадження у справі і яке багато в чому зумовлює результат судового розгляду.

Стадія підготовчого провадження як підготовча процедура бере свій початок з відкриття провадження у справі, а закінчується закриттям підготовчого засідання. Проте останнє стосується розгляду справ за правилами загального позовного провадження. Після чого суддя, який відкрив справу, (це є логічним, адже він вже встиг ознайомитись з поданою позовною заявою та має уявлення про передані до неї матеріали) має здійснити ряд процесуальних дій. Характер таких дій певною мірою залежить від особливостей спірних правовідносин, а саме від їх суб'єктивного складу, фактичних обставин, які мають бути встановлені судом.

Підготовче провадження має бути проведене протягом шістдесяти днів з дня відкриття провадження у справі, але у виняткових випадках цей строк може бути продовжений не більше ніж на тридцять днів за клопотанням однієї із сторін або з ініціативи суду [6]. Що стосується строку проведення підготовчого провадження під час розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження, то чинним законодавством він чітко не встановлений, проте виходячи із аналізу положень, зазначених у ст.ст. 257-263 КАСУ, можна дійти висновку, що цей строк може тривати від 15 до 30 днів.

Як вже зазначалось раніше, підготовче провадження має свої етапи. У юридичній літературі прийнято цю стадію поділяти на три етапи: початковий етап – починається

від моменту винесення адміністративним судом ухвали про відкриття провадження по справі; основний етап – з моменту прийняття рішення про проведення попереднього судового засідання; заключний етап – винесення судового рішення за наслідками проведення підготовчого провадження [5, с. 137]. Ми погоджуємось з тим, що стадія підготовчого провадження складається з певних етапів, проте, слід зазначити, що вони залежать від форми позовного провадження, яка має визначатись на стадії його відкриття.

За новим КАСУ адміністративне судочинство здійснюється у порядку позовного провадження в двох формах: загальній (ч. 3 ст. 12 КАСУ) або спрощеній (ч. 2 ст. 12 КАСУ).

За правилами загального позовного провадження розглядаються справи, що стосуються 1) оскарження нормативно-правових актів; 2) рішень, дій та бездіяльності суб'єкта владних повноважень, якщо такі дії заподіяли матеріальну шкоду, що перевищує п'ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб; 3) про примусове відчуження земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, з мотивів суспільної необхідності; 4) щодо оскарження рішення суб'єкта владних повноважень, на підставі якого ним може бути заявлено вимогу про стягнення грошових коштів у сумі, що перевищує п'ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб; 5) щодо оскарження рішень Національної комісії з реабілітації у правовідносинах, що виникли на підставі Закону України «Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років»; 6) щодо оскарження індивідуальних актів Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, рішень Кабінету Міністрів України, визначених частиною першою статті 266-1 КАСУ [6]. Як бачимо, такі категорії справ можна віднести до складних, так як для їх вирішення необхідно витратити більше часу та здійснити більше процесуальних дій.

Що стосується спрощеного позовного провадження, то його призначення полягає у розгляді справ незначної складності та інших справ. Перелік справ, що відносяться до такої категорії, визначений ч. 6 ст. 12 КАСУ, аналізуючи положення якої можна дійти висновку, що до ознак спрощеного позовного провадження можна віднести: 1) завершеність процесуального циклу в межах певної судової інстанції; 2) скорочення кількості процесуальних дій або системна зміна способу їх вчинення; 3) звуження процесуальних можливостей суду й учасників процесу; 4) обмеженість застосування щодо визначеного кола справ [2, с. 15]. Як бачимо, пріоритетним напрямком під час розгляду справ незначної складності є скорочення терміну розгляду, що має стояти на ряду з дотриманням всіх принципів, на яких базується процес розгляду справи. Очевидно, що це є причиною того, що певні етапи стадії підготовчого провадження можуть бути виключені через їх недоцільність застосування у окремовизначеному випадку.

На нашу думку, першим етапом стадії підготовчого провадження як підготовчої процедури за правилами загального позовного провадження є формування справи до підготовчого засідання. Головним завданням цього етапу є створення організаційних й процесуальних передумов для ефективного проведення підготовчого засідання.

На цьому етапі суддя має детально ознайомитись з отриманими матеріалами справи з метою остаточного визначення предмету спору та характеру спірних правовідносин, надсилає копії ухвали про відкриття провадження у справі, копії позовної заяви та доданих до неї документів. У свою чергу відповідач на цьому етапі має право на подання відзиву.

Далі необхідно встановити наявність суперечливих моментів, які в подальшому можуть негативно впливати на хід розгляду справи та за можливості забезпечити їх вирішення на першому етапі другої стадії шляхом встановлення обставин, які підлягають доказуванню. Цієї мети можна досягти через отримання або витребування доказів від учасників спору.

Наступною судовою процедурою на етапі формування справи до підготовчого засідання є визначення складу осіб, які мають брати участь у підготовчому засіданні. Тут важливо визначити склад суду, прийняти рішення щодо обов'язковості особистої присутності сторін справи (або законних представників), а також забезпечити належне оповіщення вищезазначених осіб про час та дату проведення підготовчого засідання, рішення про яке приймається також на етапі формування справи до підготовчого засідання.

У свою чергу, якщо справа розглядається за правилами спрощеного позовного провадження, то першим етапом стадії підготовчого провадження буде підготовка справи до судового розгляду, у зв'язку з тим, що під час розгляду справ, які відносяться до цієї форми адміністративного судочинства, підготовче засідання не проводиться. Такого висновку можна дійти беручи за основу положення п. 5 ч. 9 ст. 171 КАСУ, у якій зазначено, що під час відкриття провадження в адміністративній справі суд в ухвалі має зазначити дату, час і місце підготовчого засідання, якщо справа буде розглядатися за правилами загального позовного провадження [6]. Основний тягар підготовчих процедур до стадії розгляду справи по суті у цьому випадку буде лягати саме на етап підготовки справи до судового розгляду, під час проведення якого мають бути виконані всі завдання стадії підготовчого провадження, зазначені у ч. 2 ст. 173 КАСУ. Тому ми не погоджуємось з думкою окремих вчених, які ототожнюють поняття «підготовче провадження» та «підготовка справи до судового розгляду».

Як другий етап стадії підготовчого провадження, якщо справа розглядається за правилами загального позовного провадження, можна виокремити проведення підготовчого засідання. Отримавши всі необхідні документи та докази по справі, на цьому етапі уточнюють всі деталі справи, встановлюється порядок з'ясування обставин, визначається дата, час та місце розгляду справи по суті. Розглядаються всі заяви та клопотання, що були подані до суду. За

потреби призначаються відповідні експертизи, встановлюється строк та порядок врегулювання спору за участю судді за наявності згоди на його проведення, здійснюються інші дії, необхідні для правильного і своєчасного розгляду справи по суті.

Щодо прийняття рішення про участь у провадженні третіх осіб, участі органів та осіб, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб, а також залучення інших учасників судового процесу, то такі рішення можуть бути прийняті як на першому, так і на другому етапі стадії підготовчого провадження.

Взагалі, перелік судових процедур на етапі підготовчого засідання досить різноманітний. Від якісного їх виконання залежить подальший хід розгляду справи та найважливіші процеси його організації. Враховуючи широке коло питань, які виникають під час аналізу другого етапу стадії підготовчого провадження – проведення підготовчого засіданнями, вважаємо за доцільне розглянути їх окремо у наступних наших дослідженнях.

Третім етапом стадії підготовчого провадження, на нашу думку, є виконання процесуальних дій, що необхідно вчинити до закінчення підготовчого провадження та початку судового розгляду справи по суті. Проте, проаналізувавши низку ухвал суду можемо дійти висновку, що цей етап є факультативним і має виконуватись виходячи зі змісту окремовзятої справи.

Результатом кожної судової процедури має бути настання відповідних правових наслідків, тому винесення судового рішення за результатами розгляду підготовчого провадження є обов'язковим етапом стадії підготовчого провадження. Якщо справа розглядається за правилами загального позовного провадження – цей етап буде четвертим. У свою чергу, у зв'язку з тим, що КАСУ не передбачає проведення підготовчого засідання під час розв'язання спорів у порядку спрощеного позовного провадження, то у такому випадку винесення судового рішення за результатами розгляду підготовчого провадження є другим та завершальним етапом другої стадії адміністративного судочинства.

На цьому етапі суд має винести одну з ухвал.

По-перше, за наявності підстав, вичерпний перелік яких визначений ч. 1 ст. 240 КАСУ, суд може прийняти рішення шляхом винесення ухвали про залишення позовної заяви без розгляду [6]. Прийняття рішення про залишення позовної заяви без розгляду матиме свої процесуальні наслідки у вигляді права зацікавлених осіб повторно звернутись до суду з позовною заявою в загальному порядку за умови усунення причин, що були підставою його прийняття.

По-друге, за наявності підстав, зазначених у ч.1 ст. 238 КАСУ, судом може бути винесено ухвалу про закриття провадження у справі [6]. По суті, це означає закінчення діяльності суду з розгляду справи. Процесуальні наслідки прийняття такого рішення суттєво відрізняються від наслідків залишення позовної заяви без розгляду, оскільки після закриття провадження у справі виключається повторне звернення до суду щодо спору про той самий предмет, з тих самих підстав і тими самими сторонами.

Слід зазначити, що обидві ухвали можуть бути оскаржені у встановлений законом строк.

По-третє, після того, як будуть проведені всі підготовчі процедури стадії підготовчого провадження, зокрема уточнено всі позовні вимоги та заперечення; з'ясовано всі питання про склад осіб, які братимуть участь у справі; визначено факти, які необхідно встановити для вирішення спору; з'ясовано, якими доказами сторони можуть обґрунтувати свої доводи чи заперечення та встановлено строки для їх надання; вчинено інші дії, необхідні для підготовки справи до судового розгляду [7, с. 360], суд виносить ухвалу про закриття підготовчого провадження та призначення справи до судового розгляду по суті. В цій ухвалі, окрім встановлених реквізитів, в обов'язковому порядку зазначається які були проведені підготовчі дії та зазначається дата, час та місце розгляду справи.

Ця ухвала є підставою невідкладного надсилання учасникам справи повістки про виклик до суду, а особам, які беруть участь у

справі, з приводу вчинення процесуальних дій, у яких участь цих осіб не обов'язкова – повістки-повідомлення (ст. 124-131 КАСУ). У свою чергу відповідачу надсилаються копії позовної заяви та документів, що до неї додаються (за умови, що вони не були вручені під час підготовчого засідання).

Ухвалення в підготовчому засіданні судового рішення у разі відмови від позову, визнання позову, примирення сторін проводиться в порядку, встановленому статтями 189, 190 КАСУ [6]. Взагалі, це питання досить об'ємне та має багато підстав для міркувань, тому пропонуємо його дослідити більш детально у подальшій роботі.

Копії судових рішень за наслідками підготовчого провадження надсилаються захищеним особам.

Слід відмітити, що на стадії підготовчого провадження є певні особливості й під час вирішення публічно-правового спору в порядку письмового провадження.

Письмове провадження – розгляд і вирішення адміністративної справи або окремого процесуального питання в суді першої, апеляційної чи касаційної інстанції без повідомлення та (або) виклику учасників справи та проведення судового засідання на підставі матеріалів справи у випадках, встановлених КАСУ [6]. У такій формі розгляд адміністративної справи може бути здійснений за умови того, що позивач під час звернення до суду з позовною заявою одночасно заявить клопотання про розгляд справи без його присутності. Такі дії ґрунтуються на підставі положень, зазначених у ч. 5 ст. 161 КАСУ, де говориться, що «у разі необхідності до позовної заяви додаються клопотання та заяви позивача про розгляд справи за правилами спрощеного позовного провадження,...тощо» [6]. Під «тощо» слід розуміти, що перелік клопотань, які можуть бути подані позивачем у позовній заяві, не є вичерпним, а отже може бути заявлене будь-яке клопотання, в тому числі і про розгляд справи за його відсутності. У свою чергу, відповідач також може подати клопотання про розгляд справи за його відсутності. І тоді може виникнути ситуація, коли публічно-правовий спір може бути вирішено тільки в тому разі,

якщо наявних у суду матеріалів буде достатньо для ухвалення законного й обґрунтованого рішення [4, с. 67]. Хоча й підготовче провадження в порядку письмового провадження базується на загальних положеннях, які становлять зміст підготовчого провадження й мають обов'язково застосуватись у всіх без винятку випадках. Тому, на нашу думку, у такому випадку все ж таки доцільно не нехтувати етапом проведення підготовчого засідання.

Надалі пропонуємо визначити особливості підготовчих процедур під час апеляційного та касаційного проваджень.

Апеляційне провадження – це врегульована нормами КАСУ факультативна стадія адміністративного судочинства, яка складається з певного кола судових процедур, зміст яких пов'язаний із переглядом адміністративним судом апеляційної інстанції судового рішення, яке не набрало законної сили [3, с. 118]. Після відкриття апеляційного провадження суд апеляційної інстанції переходить до наступного етапу – апеляційного розгляду, який у свою чергу складається з двох частин: підготовки справи до апеляційного розгляду та розгляду справи в суді апеляційної інстанції.

Під час підготовки справи до судового розгляду суддя-доповідач має виконати низку підготовчих судових процедур: 1) з'ясовує склад учасників судового процесу. У разі встановлення, що рішення суду першої інстанції може вплинути на права та обов'язки особи, яка не брала участі у справі, залучає таку особу до участі у справі як третю особу, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору; 2) з'ясовує обставини, на які посилаються учасники справи як на підставу своїх вимог і заперечень; 3) з'ясовує, які обставини визнаються та які заперечуються учасниками справи; 4) пропонує учасникам справи подати нові докази, на які вони посилаються, або витребує їх за клопотанням особи, яка подала апеляційну скаргу, або з власної ініціативи; 5) вирішує питання щодо поважності причин неподання доказів до суду першої інстанції; 6) за клопотанням учасників справи вирішує питання про виклик свідків, призначення експертизи,

судових доручень щодо збирання доказів, залучення до участі у справі спеціаліста, перекладача; вирішує інші письмово заявлені клопотання учасників справи; 7) вирішує питання про можливість письмового провадження за наявними у справі матеріалами у суді апеляційної інстанції; 8) вирішує інші питання, необхідні для апеляційного розгляду справи [6]. Отже, як бачимо, перелік підготовчих судових процедур не є вичерпним та буде залежати від конкретної справи. Кінцевим результатом підготовки справи до апеляційного розгляду має бути прийняття колегією суддів рішення щодо призначення справи до розгляду, попередньо провівши за необхідності додаткові підготовчі дії, а також повідомлення учасників справи про дату, час та місце її розгляду, якщо справа розглядається не в порядку письмового провадження.

У свою чергу касаційне провадження – це врегульована нормами КАСУ діяльність суду касаційної інстанції щодо перевірки законності судових рішень, які набрали законної сили у зв'язку з неправильним застосуванням судами першої або (та) апеляційної інстанцій норм матеріального права чи порушення норм процесуального права [1, с. 318-322].

Як після відкриття апеляційного, так і касаційного провадження має бути забезпечено належну підготовку справи до розгляду. Проте касаційний розгляд, на відміну від апеляційного, складається з трьох етапів: 1) підготовки справи до касаційного розгляду; 2) попереднього розгляду справи; 3) касаційного розгляду справи у судовому засіданні. Перші два етапи ми пропонуємо дослідити більш детально.

Так, під час підготовки справи до касаційного розгляду суддя-доповідач має виконати наступні судові процедури: 1) з'ясувати склад учасників справи; 2) вирішити письмово заявлені клопотання учасників справи; 3) вирішити питання про можливість попереднього розгляду справи або письмового провадження за наявними у справі матеріалами у суді касаційної інстанції; 4) вирішити питання про зупинення виконання судових рішень, які оскаржуються; 5) вирішити інші питання, необхідні

для касаційного розгляду справи [6]. Так само, як і під час підготовчих судових процедур у апеляційному провадженні, їх перелік не є вичерпним.

Після проведення підготовчих дій суддя-доповідач призначає справу до касаційного розгляду у судовому засіданні чи у порядку письмового провадження за наявними у справі матеріалами. Про дату, час та місце розгляду справи повідомляються учасники справи, якщо справа відповідно КАСУ розглядається з їх повідомленням [6].

Наступним етапом є попередній розгляд справи, який має бути проведений протягом п'яти днів після складення доповіді суддею-доповідачем без повідомлення учасників справи. На цьому етапі суддя-доповідач звітує перед колегією суддів про ті обставини справи, які необхідні для ухвалення судового рішення судом касаційної інстанції. Кінцевим результатом підготовчих процедур касаційним судом має бути прийнято одно з таких рішень: 1) за відповідних підстав залишити касаційну скаргу без задоволення, а рішення без змін; 2) за наявності відповідних підстав скасувати судові рішення; 3) призначити справу до розгляду у судовому засіданні, якщо касаційне провадження не передбачає розгляду справи в порядку письмового провадження [6]. Справу може бути призначено до розгляду у судовому засіданні тільки за умови, що хоч би один суддя із складу суду дійшов такого висновку. Ухвала про призначення справи до розгляду у судовому засіданні має бути підписана всім складом суду.

Як бачимо, вищенаведене тісно пересікається з підготовчими діями, які мають бути виконані суддею на всіх етапах стадії підготовчого провадження в суді першої інстанції, проте особливість судових процедур на етапі підготовки справи до апеляційного чи касаційного судового розгляду полягає у тому, що оскаржується рішення суду, а не органу чи посадової особи, яка видала первинне рішення.

Висновок

Отже, основною метою підготовчих судових процедур, які мають бути виконані

судом будь-якої з інстанцій до стадії (етапу у випадку касаційного чи апеляційного провадження) розгляду справи по суті, є забезпечення виконання всіх дозволених законом заходів, направлених на своєчасний, всебічний, об'єктивний та економічний розгляд справи. Окрім цього можна виділити і додаткову мету, яка полягає у примиренні сторін до судового розгляду справи по суті. На нашу думку саме в цьому й полягає сутність стадії підготовчого провадження.

Література

1. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / В. Галунько, П. Діхтєвський, О. Кузьменко, С. Стеценко та ін. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2018. 446 с. С. 318-322.
2. Завальнюк І.В. Спрощене провадження в адміністративному судочинстві України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07/ Нац. ун-т «Одеська юридична академія». Одеса, 2017. 22 с.
3. Кайдашев Р.П. Юридична природа апеляційного провадження в адміністративному процесі України. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер. Юриспруденція*. 2015. № 17, т. 1. С. 116-118.
4. Келеберда В.І. Значення підготовчого провадження як стадії адміністративного судочинства. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2018. Вип. 1 (22), т. 5, ч. 1. С. 66-69.
5. Кіт Х.І. Підготовче провадження як стадія адміністративного процесу: загальна характеристика. *Вісник Львівського університету. Сер. Юридична*. 2013. Вип. 58. С. 135-139.
6. Кодекс адміністративного судочинства України : Закон України від 06.07.2005 № 2747-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15/conv#n12891>
7. Науково-практичний коментар Кодексу адміністративного судочинства України : станом на 19 жовт. 2009 р./С.В. Ківалов, Є.О. Харитонов, О.І. Харитонova та ін . ; за ред. С.В. Ківалова, О.М. Пасенюка, О.І. Харитоновой. К.: Правова єдність, 2009. 656 с. С.360.

АНОТАЦІЯ

У статті проаналізовано положення Кодексу адміністративного судочинства України, які регламентують виконання підготовчих судових процедур адміністративним судом на стадії підготовчого провадження.

Розглянуто позицію науковців щодо розділення на певні етапи стадії підготовчого провадження, при цьому зазначено, що такий поділ необхідно конкретизувати в залежності від форми позовного провадження.

Проаналізовано особливості підготовчого провадження як стадії судового провадження, яке розглядається за правилами загального позовного провадження. Зазначено, що в такому випадку підготовче провадження складатиметься з чотирьох етапів, один з яких є факультативним.

Висвітлено питання розгляду судового провадження за правилами спрощеного позовного провадження та зроблено висновок, що за таких підстав підготовче провадження складається з двох етапів.

Проаналізовано особливості розгляду і вирішення адміністративної справи або окремого процесуального питання без виклику учасників справи. Наголошено на складності прийняття судового рішення без проведення підготовчого засідання у разі якщо обидві сторони подали клопотання про розгляд справи за їх відсутністю.

Обґрунтовано, що підготовче провадження поділяється на певні етапи, які залежать від форми позовного провадження. Зазначено, що етапи підготовчого провадження в залежності від змісту конкретної справи складаються з певних підготовчих судових процедур.

Визначено, що підготовчі судові процедури на стадії апеляційного та касаційного провадження тісно пересікаються з підготовчими діями, які мають бути виконані суддею на всіх етапах стадії підготовчого провадження, проте особливістю є оскарження рішення суду, а не органу чи посадової особи, яка видала первинне рішення.

Зроблено висновок, що основною метою підготовчих судових процедур є забезпечення виконання всіх дозволених законом заходів, направлених на своєчасний, всебічний, об'єктивний та економічний розгляд справи, а додатковою метою – примирення сторін до судового розгляду справи по суті.

Ключові слова: підготовче провадження, підготовчі судові процедури, етапи, загальне позовне провадження, спрощене позовне провадження, письмове провадження, апеляційне провадження, касаційне провадження.

SUMMARY

The article analyzes the provisions of the Code of Administrative Procedure of Ukraine, which regulate the implementation of preparatory court procedures by the administrative court at the stage of preparatory proceedings.

The position of scholars on the division into certain stages of the stage of preparatory proceedings, is considered, and it is noted that such a division should be specified depending on the form of litigation.

The peculiarities of preparatory proceedings as a stage of court proceedings, which are considered according to the rules of general claim proceedings, are analyzed. It is noted that in this case the preparatory proceedings will consist of four stages, one of which is optional.

The issue of consideration of court proceedings under the rules of simplified claim proceedings is highlighted and it is concluded that on such grounds the preparatory proceedings consist of two stages.

The peculiarities of consideration and resolution of an administrative case or a separate procedural issue without summoning the participants of the case are analyzed. Emphasis is placed on the difficulty of making a court decision without holding a prepara-

tory hearing if both parties have filed a motion to hear the case in their absence.

It is substantiated that the preparatory proceedings are divided into certain stages, which depend on the form of the claim proceedings. It is noted that the stages of preparatory proceedings, depending on the content of a particular case, consist of certain preparatory court procedures.

It is determined that preparatory court proceedings at the stage of appellate and cassation proceedings closely intersect with preparatory actions to be performed by a judge at all stages of the preparatory proceedings, but the peculiarity is appealing against a court decision and not the body or official who issued the original decision.

It is concluded that the main purpose of the preparatory court proceedings is to ensure the implementation of all legally permitted measures aimed at timely, comprehensive, objective and economic consideration of the case, and an additional goal – to reconcile the parties to the trial on the merits.

Key words: preparatory proceedings, preparatory court proceedings, stages, general claim proceedings, simplified claim proceedings, written proceedings, appellate proceedings, cassation proceedings.